

גינת נוי

פרשת ויקרא, פסקא א-ב

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ד, גליון מס' קסו טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[א]

טעם סמיכות הקרבנות למשכן

ה"ה אחרונה היא המלכות, והמלכות רגליה יורדות מות, ויש אחיזה לחיצונים בה, שיש לה שליש בעולם העשייה. ואנחנו צריכים לתקן ולשמור עליה, ולעלות מיין נוקבין, ואין תקנה אלא בקרבן, שהוא מבהמ"ה ששם בן 52 הוא מלכות, ובהמ"ה 52, בסוד בהמה טהורה, והקרבן בהמה מתקן המלכות.

לכן אמר הקב"ו למשה, ידוע לפני ישראל יעשו עון והמקדש יחרב, והמשכן אקרא לו משכו"ן, שיתמשכן אצלי להחזיר להם - אבל הרפואה שלהם, הקרבן, לזה הסמיק ענין המשכן עם ענין הקרבנות, אדם כי יקריב מכם קרבן לה'.

והיום שבעונותינו הרבים אין לנו מקדש, ולא יכולים לעשות קרבנות - תקנו חז"ל ללמוד פרשיות הקורבנות והקטורת, ואנחנו מבקשים "ונשלמה פרים שפתינו", ועלית שליש המלכות, ושמירתם מהחיצונים, אנחנו עושים בערב שבת שרוחצים בחמין ראש וידיים ורגלים לכבוד שבת, וביום אין לנו כח להעלותם רק ביום ששי, שהוא ערב שבת, ויש עליה גדולה לכל העולמות.

[ב]

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: (א, א)

ויקרא באלף זעירא - קודם לזה ישראל קבלו כתרים באמרם 'נעשה ונשמע' (שמות כד, כז) בהר חורב. ובעון העגל נטלו מהם הכתרים, כמאמר הפסוק 'ויתנצלו את עדים מהר חורב' (שמות לג, ו). וכשמשה התפלל לשם, ויחל משה את פני ה' אלקיו (שמות לב, יא), וה' אמר לו 'סלחתי כדברך' (דברים יד, כ). השי"ת מאהבתו לישראל ולמשה

- שמשה הרועה הנאמן לצאנו - החזיר אותם למשה, הכתרים האלה של ישראל. ובכל מקום 'ויקרא משה' באלף רגילה. אמר האר"י הקדוש, שמשה רבינו, כל שבת יורד, ומזכה ומעלה את נשמות ישראל, בין מתים בין חיים. ולכבוד שבת, שישראל מקבלים את נשמה יתירה יעלו בדרגה גדולה מאוד, ומשה מחזיר להם את עדים בחינת האור שלהם, ומשה נשאר בסוד 'ויקרא' עם אל"ף זעירא, ישאר לו רק החלק שלו, ובמשך כל השבוע משה מחזיק בהם, ואלף שלו רגילה.

ה' יזכינו, וירחם עלינו, ויבנה בית המקדש, ויבא משה רבינו, ויחזיר לנו את כתרינו בשמחת המשיח, וכל העולם ימלא אורה ושמחה, בעגלא ובזמן קריב. אמן.